

вено царство-то на отца нашего Давида, което иде въ име-то Господне: "Осанна въ вышнихъ. И вѣлѣзе Исусъ въ Иерусалимъ, и въ храмъ-тъ, и като разгледа всичко, понеже врѣме-то бѣше вече късно, излѣзе во Виванійскъ съ дванадесетъ-тъ.

12 И "на утринъ-тъ, когато излѣзохъ изъ 13 Виванійскъ, огладнѣ. И "както видѣ издаlechъ смоковницъ що имаше листіе, дойде дано бы намѣриль иѣщо на неіжъ; и като дойде до неіжъ, не намѣри нищо, тъкмо едни листіе; защото не бѣше врѣме на смоковни-тъ. И отговори Исусъ и рече ѿ: Никой вече до вѣка да не яде плодъ отъ тебе. И слунахъ това ученици-тъ му.

15 И "дойдохъ въ Иерусалимъ; и като влѣзе Исусъ въ храмъ-тъ, начинъ да испажда онѣзи, които продавахъ и купувахъ въ храмъ-тъ, и трѣпезы-тъ на сребромѣнителі-тъ, и столове-тъ на онѣзи, които продавахъ глѣзби, прѣтури. И не допу-щаше да прѣнесе нѣкой никакъвъ съездъ 17 прѣзъ храмъ-тъ. И поучаваше и казуваше имъ: Не е ли писано: "Домъ-тъ ми ще ся нарича домъ на молитвъ за всички-тъ народы-тъ?" а "вы го направихте "вѣртепъ разбойническій." И "чухъ книжници-тъ и първосвященници-тъ, и търѣхъ какъ да го погубятъ; защото му ся боехъ; понеже "всичкій народъ ся удивяваше на учение-то негово. И като мъркнъ излѣзе внѣ отъ града.

20 И "сутринъ-тъ когато минувахъ, видѣхъ смоковницъ-тъ изсъхналъ отъ корень. И уѣйти ся Петръ, и казува му: Равви, виждѣ, смоковница-та, който проклѣ ты, изсъхнала. А Исусъ отговори, и казува имъ: Имайте вѣрхъ въ Бога. 23 Защото "истинъ ви казувамъ, че който рече на тѣзи горъ: Дигни ся и хвърли ся въ море-то, и не ся подвои въ срдце-то си, но повѣрува че онова което казува сбѣдва ся, ще му бѣде все що бы 24 реклъ. За това ви казувамъ: "Всичко каквото въ молбѣ-тъ си просите, вѣрувайте че ще получите, и ще ви бѣде. 25 И когато стоите да ся молитѣ, "прощавайте, ако имате иѣщо върху нѣкого, за да ви прости и Отецъ вашъ който е на небеса ваши-тъ съгрѣшенія. Но "ако вы не прощавате, нито Отецъ вашъ който е на небеса ще ви прости съгрѣшенія-та ваши.

27 И идуватъ пакъ въ Иерусалимъ; и "когато ходѣше въ храмъ-тъ, идуватъ, при него първосвященници-тъ и книжници-тъ и старѣйшины-тъ, И казуватъ му: Съ коіжъ властъ правишь това; и кой ти даде тѣзи

29 властъ да струвашъ това? А Исусъ отговори и рече имъ: Ще вы попытамъ и азъ едикъ рѣчь; и отговорѣте ми, и ще ви ка- 30 жжъ съ коіжъ властъ правишь това. Крышеніе-то Іоанново отъ небе-то ли бѣше, или 31 отъ чловѣцы-тъ? отвѣщайте ми. И размышлявахъ въ себе си и думахъ: Ако 32 речемъ: Отъ небе-то, ще рече: А защо не повѣрувахте въ него? Но ако "речемъ: Отъ чловѣцы-тъ, боехъ ся отъ народа; защото всички имахъ Іоанна че бѣ нап- 33 стинъ пророкъ. И отговорихъ и рекохъ на Исуса: Не знаемъ. Тогазъ Исусъ отвѣща и рече имъ: Нито азъ ви казувамъ съ коіжъ властъ правишь това.

ГЛАВА 12.

1 И "начинъ да имъ говори съ притчы: Человѣкъ нѣкой си насади лозіе, и огради го съ плетъ, и ископа жлѣбъ, и съгради стѣлпъ, и даде го подъ наемъ на 2 земледѣлцы, и отиде. И во врѣме-то на 3 плода-тъ проводи при земледѣлцы-тъ едного раба, да земе отъ земледѣлцы-тъ отъ 4 бихъ го и го отпратихъ празденъ. И пакъ проводи до тѣхъ друго го раба; и него като бихъ съ каменіе, разбихъ му гла- 5 вѣ-тъ, и отпратихъ го бесчестенъ. И пакъ проводи друго; и него убихъ; и мнозина други, едни бихъ, а други убихъ. 6 При това още понеже имаше единъ сынъ, любезенъ нему, проводи и него послѣденъ до тѣхъ, и думаше: Ще ся посвѣнѣтъ отъ 7 сына ми. А тѣ земледѣлцы рекохъ помежду си: Тойзи е наследникъ-тъ; елате да го убиемъ, и наследіе-то ще бѣде наше. 8 И хванахъ го та го убихъ, и хвърлихъ 9 го внѣ отъ лозіе-то. Какво ще прочее да стори господаръ-тъ на лозіе-то? Що 10 дойде и ще погуби тѣзи земледѣлцы, и ще даде лозіе-то на други. Не сте ли прочели вы нито това писаніе: "Камыкъ-тъ 11 който отхвърлихъ задари-тъ, той станъ глава на жлѣ-тъ: Отъ Господа бы това 12 и чудесно е въ очи-тъ ни?" И "искахъ да го уловятъ; но ся убояхъ отъ народа; понеже разумѣхъ че на тѣхъ рече тѣзи притчѣ, и оставихъ го и си отидохъ. 13 И "проваждатъ до него нѣкой отъ Фарисей-тъ и Иродіаны-тъ, да го впримчатъ 14 въ думъ. И тѣ като дойдохъ казувати му: Учителю, знаемъ че си истинскій, и не ты е грѣхъ отъ никого; защото не гледашъ на лице на чловѣцы-тъ, но по истинъ пжѣ-тъ Божій учишь; право ли е да дадемъ данъ на Кесаря, или не? да

а Мат. 148; 1.

б Мат. 21; 12.

в Мат. 21; 18.

г Мат. 21; 19.

д Мат. 21; 12. Лук. 19; 45.

е Иоан. 2; 14.

ж Ис. 56; 7.

і Іер. 7; 11.

к Мат. 21; 45, 46. Лук. 19; 47.

л Мат. 7; 28. Гл. 1; 22. Лук. 4; 32.

м Мат. 21; 19.

н Мат. 17; 20. 21; 21. Лук.

17; 6.

о Мат. 7; 7. Лук. 11; 9. Иоан.

14; 13. 15; 7. 16; 24. Іак.

1; 5, 6.

п Мат. 6; 14. Кол. 3; 13.

р Мат. 18; 35.

с Мат. 21; 23. Лук. 20; 1.

т Мат. 3; 5. 14; 5. Гл. 6; 20.

—

а Мат. 21; 33. Лук. 20; 9.

б Псал. 118; 22.

в Мат. 21; 45, 46. Гл. 11; 19.

г Иоан. 7; 25, 80, 44.

д Мат. 22; 15. Лук. 20; 20.